

РЕШЕНИЕ

№ 1110

гр. Бургас, 26.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, VI ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Албена Янч. Зъбова Кочовска

Членове: Таня Д. Евтимова

Радостина П. Иванова

при участието на секретаря Станка Д. Чавдарова
като разгледа докладваното от Таня Д. Евтимова Въззивно гражданско дело
№ 20232100501195 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

Предмет на въззивна проверка е решение № 937/03.05.2023г., постановено от Районен съд – Бургас по гр. д. № 20222120105839. С това решение, съдът отхвърля иска на Д. А. Н., ЕГН: ***** и Д. К. К., ЕГН: *****, двамата от **** против Община Бургас с адрес в гр.Бургас, ул. „Александровска“ № 26, представлявана от кмета Д. Н. за заплащане на сумата от 15 000 лева, представляваща обезщетение за ползване без основание на 518 кв.м. от недвижим имот, представляващ УПИ II-1545 в кв.96 по предходен план на гр. Бургас, кв. „Долно Езерово“ (парцел II с площ от 225 кв.м.), обозначен с идентификатор № 07079.826.538 в КККР на гр. Бургас с предназначение – урбанизирана територия за ниско застрояване с площ от 1756 кв.м., собственост на ищците, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 12.09.2022г. до окончателното ѝ изплащане. С решението, съдът осъжда Н. и К. да заплатят по сметка на Районен съд – Бургас съдебни разноски в размер на 150 лева и на Община Бургас юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева.

Подадена е въззивна жалба от Д. А. Н. и Д. К. К. против решение № 937/03.05.2023г. Жалбоподателите твърдят, че решението е неправилно. Те оспорват извода на районния съд, че не са собственици на спорния имот, тъй като плана за регулация е влязъл в сила. Н. и К. подчертават, че уличната регулация не е изпълнена и те не са получили урегулиран имот. Не са получили и обезщетение. Оспорващите искат от съда да отмени решението на районния съд и да им присъди обезщетение съобразно заключението на съдебната експертиза, приета в първоинстанционното производство.

Жалбоподателите се представляват в съдебно заседание от адвокат Георги Стоянов от САК, който пледира за отмяна на първоинстанционното решение и за уважаване на исквете. Адвокат Стоянов прави искане за присъждане на съдебни разноски.

Ответната страна – Община Бургас представя писмен отговор, в който изразява

становище за неоснователност на жалбата.

Община Бургас се представлява в съдебно заседание от юрисконсулт Александър Ханджиев, който пледира за отхвърляне на жалбата и за присъждане на съдебни разноски.

Като взе предвид твърденията на страните и събраните по делото доказателства, Бургаският окръжен съд намира за установено следното:

ФАКТИ:

На 17.09.1997г. Д. А. Н. и Д. К. К. купуват при равни квоти право на собственост върху недвижим имот, представляващ незастроено дворно място – имот с пл. № 1545 в кв.98 по плана на кв. Долно Езерово в гр. Бургас, целият регулиран с площ от 2280 кв.м., съставляващ част от поземлен имот с пл. № 1544 в кв.98 с обща площ от 7 749 кв.м. при граници: изток – имот с пл.№ 1544; запад – общински имот; север – път и юг – край на регулацията (ж.п. линия).

С решение № 30-6/21.01.2010г., Общински съвет – Бургас одобрява изменение на ПУП – ПУР за улица с о. т. 176-175-174-173-172, южно от кв.80, кв.79 и кв.55 и изменение на ПУП - ПР, по силата на което улицата се измества от о. т. 176-175-174-173-172 в северна посока, уличната регулация се провежда по имотните граници на поземлените имоти в кв.80, кв.79 и кв.55. С това решение е одобрено изменение на ПР по силата на което от УПИ I в кв.98 се образуват четири нови УПИ, както следва: УПИ I „за изолационна зеленина“, УПИ II – 1545, УПИ III-1546 и УПИ IV – 1544 за възстановени имоти, отредени за малкоетажно жилищно строителство в устройствена зона Жм в кв. Долно Езерово в Община Бургас. С одобрения план, на основание чл.16, ал.1 от ЗУТ се отнемат 23 % от площта на УПИ I в кв.98 за изграждане на обекти на социалната и техническата инфраструктура. За УПИ II-1545, който е отреден за жалбоподателите, отнената площ възлиза на 524 кв. м.

С решение № 1903/07.07.2010г., постановено от комисия по чл.210 от ЗУТ е определена пазарната стойност на неурегулирания имот с пл.№ 1545 в кв.98 в размер на 54 720 лева и пазарната стойност на новообразувания УПИ II-1545 в кв.98 с площ от 1 756 кв.м. в размер на 56 192 лева. Решението е оспорено пред Административен съд – Бургас, който го стабилизира с решение № 825/18.05.2012г., постановено по АХД № 1529/2010г.

Със заповед № 1181/12.05.2014г., издадена от заместник-кмета на Община Бургас, Д. А. Н. и Д. К. К. са определени за собственици на УПИ II-1545 в кв.98 по плана на кв. „Долно Езерово“ гр. Бургас, целият с площ от 1756 кв.м., отреден за нискоетажно строителство в устройствена зона Жм при граници: север – улица; изток – УПИ III – 1546; юг – УПИ I – общински; запад – УПИ I – общински, който поземлен имот е идентичен с поземлен имот с идентификатор 07079.826.538 по КККР на гр. Бургас, целият с площ от 1756 кв.м. при съсед: поземлени имоти с идентификатори 07079.826.526; 07079.826.459 и 07079.826.539. В същата заповед е посочено, че Община Бургас придобива в собственост отстъпените 524/2280 кв.м. идеални части от неурегулиран поземлен имот с пл.№ 1545 в кв. Долно Езерово в гр. Бургас, целият с площ от 2280 кв.м. при граници: север – път; изток – имот с пл.№ 1546; юг – край на регулацията (ж.п. линия); запад – общински имот. Заповедта влиза в сила на 04.06.2015г.

На 13.09.2022г. Д. А. Н. и Д. К. К. предявяват осъдителен иск против Община Бургас за сумата от 15 000 лева, представляваща обезщетение за това, че са лишени от правото да ползват 518 кв.м. от собствения им поземления имот, които са им отнети в процедурата по чл.16, ал.1 от ЗУТ и за това, че улицата не е изградена до този момент. Сумата се претендира за периода от 10.09.2017г. до 10.09.2022г. и представлява сбор от пет отделни иска – обезщетение от по 3 000 лева годишно, ведно със законна лихва, считано от датата на завеждане на иска. В исковата молба, Н. и К. твърдят, че са изградили казан за ракия в имота, за който е издадено надлежно разрешение от общината, но не могат да го използват по предназначение, защото имотът не се обслужва от улица. Така, претендираната от тях сума представлява обезщетение за вредите, които са претърпели в резултат на незаконното

действие на общината. В уточняваща молба, ищците посочват, че общината владее и ползва процесните 518 кв.м. неправомерно, тъй като не е завършила процедурата по чл.16 от ЗУТ и не е заплатила тази част от имота на собствениците, а претендираното обезщетение представлява сбор от наемите в размер на 250 лева месечно за периода от 10.09.2017г. до 10.09.2022г.

В отговор на исковата молба, Община Бургас оспорва исковете, излага фактите по спора и твърди, че този спор е разгледан и разрешен с влязло в сила съдебно решение по възз. гр. д. № 1396/2015г. на Окръжен съд – Бургас за периода до влизане в сила на заповедта по чл.16 от ЗУТ. След влизане в сила на заповедта, ищците не са собственици на процесните 518 кв.м. и нямат основание да искат обезщетение.

В хода на първоинстанционното производство са приети писмени доказателства, които установяват твърденията на страните: нотариален акт за продажба на недвижим имот № 158, том XXX, дело № 9177/17.09.1997г. на нотариус в Районен съд – Бургас, скица № 15-115161/22.04.2014г. на ПИ с идентификатор 07079.826.538, разрешение за строеж на пункт за изваряване на ракия № 7/05.05.1998г. и протокол № 20/26.10.1999г. за откриване на строителна линия и ниво, скица № 15-1052609/10.11.2020г. на ПИ с идентификатор 07079.826.538, решение № 30-6/21.01.2010г. на Общински съвет – Бургас за изменение на ПУП-ПУР, ведно с графична част към него, решение № 1903/07.07.2010г. по чл.210 от ЗУТ на комисия в Общински съвет – Бургас, решение № 825/18.05.2012г., постановено от Административен съд – Бургас по АХД № 1529/2010г., с което е отхвърлена жалбата на Н. и К. против решението на комисията по чл.210 от ЗУТ и заповед № 1181/12.05.2014г., издадена от заместник – кмета на Община Бургас. По делото е извършено и прието заключение на съдебно-оценителна експертиза, според което средният месечен наем за 518 кв. м. в периода от 10.09.2017г. до 10.09.2022г. е в размер на 11 057 лева. По делото са събрани показанията на свидетеля Г.Х.А., съсед на ищците, който твърди, че улицата е разкопана и незавършена, а пункта за изваряване на ракия работи.

С решение № 937/03.05.2023г., Районен съд – Бургас отхвърля иска. За да постанови това решение, съдът приема, че през процесния период ищците на са били собственици на 518 кв.м. от имота, тъй като вещно-прехвърлителния ефект на отчуждаването по чл.16 от ЗУТ е настъпил преди този период и за тях не възниква право на обезщетение по чл.59 от ЗЗД.

Въз основа на изложените факти, които се установяват от събраните по делото доказателства, съдът достигна до следните

ПРАВНИ ИЗВОДИ:

Жалбата е подадена в законоустановения срок по чл.259, ал.1 от ГПК от надлежна страна, за която решението поражда неблагоприятни правни последици. Поради това, жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Предметният обхват на въззивното произнасяне е очертан с разпоредбата на чл.269 от ГПК. Според правилото на цитираната норма въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната част. По останалите въпроси той е ограничен от посоченото в жалбата.

При извършена проверка по реда на чл.269 от ГПК, съдът констатира, че обжалваното решение е валидно - постановено е от законен състав в пределите на правораздавателната му власт и в предвидената от ГПК писмена форма. Подписано е и е разбираемо.

Решението е допустимо – произнесено е при наличие на правен интерес от търсената защита и при определен съобразно с принципа на диспозитивно начало предмет на спора.

Решение № 937/03.05.2023г. е правилно. Този извод се налага по следните

съображения:

Съгласно разпоредбата на чл.59, ал.1 от ЗЗД, въвн от случаите на неоснователно обогатяване по чл.55 – чл.59 от ЗЗД, всеки, който се е обогатил без основание за сметка на друго, дължи да му върне онова, с което се е обогатил, до размера на обедняването. В алинея втора на цитираната норма е уредена субсидиарната приложимост на иска по чл.59, ал.1 от ЗЗД – допустим е само, когато няма друг иск, с който обеднелият може да се защити. Според т.8 от Постановление № 1/28.05.1979г. искът по чл.59, ал.1 от ЗЗД е поставен на разположение на неоснователно обеднелия във всички случаи, когато той не може да се защити нито с исковите по чл.55, ал.1 от ЗЗД, нито въобще с друг иск. Чрез нормата на чл.59, ал.1 от ЗЗД се осуетява всяко неоснователно преминаване на блага от едно имущество в друго, макар да не съществува конкретно уредена възможност в други текстове на закона. Анализът на цитираната правна норма и на съдебната практика по приложението ѝ, обосновава извод, че за да е основателен искът с правно основание чл.59, ал.1 от ЗЗД, е необходимо да са налице следните предпоставки: 1. обедняване на ищеца; 2. обогатяване на ответника; 3. връзка между обедняването на ищеца и обогатяването на ответника да произтича от един или от няколко общи факта. Обогатяването не е следствие на обедняването, и обратно. Тези факти не са в причинно-следствена връзка, а са последица от друг факт или група факти. С оглед на това, за да е основателна претенцията по чл.59, ал.1 от ЗЗД, е необходимо да се установи, че обедняването на ищеца и обогатяването на ответника произтичат от един общ факт или от обща група факти. Тежестта да установи релевантните за спорното правоотношение юридически факти в процеса, се носи от ищеца.

В конкретния случай ишците твърдят, че обедняването им се дължи на пропуснат месечен наем за 518 кв.м. от собствения им неурегулиран поземлен имот. За да докажат това обедняване, ишците трябва да установят, че са собственици на процесните 518 кв.м. и че общината ги ползва без правно основание. Тези факти не са доказани по делото.

Съгласно разпоредбата на чл.16, ал.1 от ЗУТ с подробен устройствен план за територии с неурегулирани поземлени имоти, както и за територии с неприложена първа регулация по предходен устройствен план се определят необходимите площи за изграждане на обектите на зелената система, на социалната и на техническата инфраструктура – публична собственост. За осъществяването на тези предвиждания с влизането в сила на плана собствениците на недвижими имоти прехвърлят в полза на общината процентна част от площта на имотите си, определена с плана, но не повече от 25 на сто. Според чл.16, ал.6, изр.І от ЗУТ, собствениците, чиито имоти са урегулирани, придобиват собствеността върху новообразуваните с плана урегулирани поземлени имоти, а общината придобива собствеността върху отстъпените ѝ части **от датата на влизане в сила на плана**. В конкретния случай от представеното по делото решение № 30-6/21.01.2010г. се установява, че на 21.01.2010г. Общински съвет – Бургас одобрява изменение на ПУП-ПУР за улица и за обособяване на нови урегулирани поземлени имоти. От съдържанието на „Акт за резултатите от обявяване на решението“, е видно, че изменението на плана не е обжалвано и влиза в сила на 05.02.2010г. Следователно, на 05.02.2010г. планът (ПУП – ПУР) поражда своето отчуждително действие и общината придобива правото на собственост върху спорните 518 кв.м., а Н. и К. придобиват правото на собственост върху новообразувания УПИ II-1545 в кв.98 по плана на кв. Долно Езерово. Обстоятелството, че ишците са определени за собственици на новообразувания имот с последваща заповед № 1903/07.07.2010г., е без правно значение за вещноправното действие на плана, което настъпва по силата на чл.16, ал.6, изр.І от ЗУТ и за момента на това действие, който също е

определен в закона – датата, на която е стабилизирал административния акт. За да се прояви отчуждителното действие на плана не е необходимо нито да е издадена заповед по чл.16, ал.4 от ЗУТ, нито да е проведена процедура по чл.210 от ЗУТ. Не е необходимо и парично обезщетение за собствениците, тъй като то не е елемент от фактическия състав на чл.16, ал.6, изр.І от ЗУТ. Обезщетението в този случай е чрез отреждане на равностоен урегулиран имот- чл.16, ал.4 от ЗУТ. В този смисъл е практиката на ВКС, обективирана в решение № 371/28.07.2010г., постановено по гр. д. № 1007/2009г., IV ГО. В това решение се прави сравнителен анализ на производството по чл.16 от ЗУТ и на това по реда на чл.205 - чл.209 от ЗУТ. В първия случай отчуждителният ефект настъпва с влизане в сила на плана, а обезщетението е под формата на равностоен урегулиран имот и се извършва със заповед на кмета на общината по чл.16, ал.5 от ЗУТ. Обезщетението обаче не е предпоставка за преминаване на собствеността в патримониума на общината. Във втория случай, отчуждителната процедура се развива по реда на Закона за държавната собственост или на Закона за общинската собственост и отчуждителният ефект настъпва от деня, в който е изплатено парично обезщетение или обезщетение в друг имот на отчуждените собственици. В настоящия случай, отчуждаването на спорните 518 кв.м. е извършено по реда на чл.16 от ЗУТ, поради което правото на собственост върху тях е преминало в патримониума на общината на 05.02.2010г. - денят, в който влиза в сила плана за уличната регулация. За „отнемането“ на тези 518 кв.м. ищите са обезщетени с новообразуван УПИ II-1545 в кв.98, правото на собственост върху който са придобили също на 05.02.2010г. - денят, в който влиза в сила плана за уличната регулация.

След като ищите не се легитимират като собственици на спорните 518 кв.м., същите нямат право на обезщетение за неоснователно обогатяване. Като е достигнал до този извод и е отхвърлил исквете на това основание, районният съд е постановил правилно решение, по отношение на което не са налице основанията за отмяна, въведени във въззивната жалба.

По делото е направено искане за присъждане на съдебни разноски от двете страни в процеса. След като се съобрази с разпоредбите на чл.78, вр. чл.81 от ГПК и с изхода на спора пред настоящата инстанция, съдът намира, че трябва да присъди в полза на ответната страна юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева.

Предвид гореизложеното, Бургаският окръжен съд, VI въззивен състав:

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 937/03.05.2023г., постановено от Районен съд – Бургас по гр. д. № 20222120105839.

ОСЪЖДА Д. А. Н., ЕГН: ***** и Д. К. К., ЕГН: *****, двамата от **** да заплатят на Община Бургас с адрес в гр.Бургас, ул. „Александровска“ № 26, представлявана от кмета Д. Н. съдебни разноски в размер на 200 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____